

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9519100137
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šutka
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2020:9519100137.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šutku a sudcov JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jána Giertliho, v trestnej veci proti obžalovanému J. Q., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. januára 2020 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. - A., V. XXX/XX, prechodne bytom U. F., H. XXX, okres T. - okolie, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

je vinný, že

J. Q. spoločným konaním s už právoplatne odsúdeným C. W., nar. XX.XX.XXXX, na základe predchádzajúcej objednávky od inej doposiaľ neustálenej osoby, po vzájomnej dohode, sa po predchádzajúcich dvoch neúspešných pokusoch pokúsili usmrtiť poškodeného Y. V., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že dňa 09.08.2013 v čase okolo 04.20 hod. na štátnej ceste E 547 smerom z Jahodnej do Košíc na odcudzenom motorovom vozidle zn. BMW X5 M M7X, čiernej farby s ev. číslom XEX XXXX, ktoré šoféroval J. Q. dostihli osobné motorové vozidlo zn. FORD Galaxy červenej farby EČV V. XXXGC, ktoré riadil poškodený, s vozidlom sa dostali na jeho úroveň z ľavej strany, priblížili sa tesne k nemu a vtedy C. W., ktorý bol na pravom zadnom sedadle, vystrelil dávku zo samopaluz. 61 s namontovaným tlmičom hluku smerom na poškodeného, ktorého zasiahol do hrude a hlavy, čím mu spôsobil povrchové strelné poradenia - postrely - dva na prednej ploche hrudníka vľavo a ďalšie na dolnej pere a na pravom líci, po týchto výstreloch poškodený zrýchlil jazdu, dostal sa pred vozidlo s J. Q. a C. W., ktorí ho znova dostihli a keď sa dostali na jeho úroveň, poškodený prudko zabrzdil svoje vozidlo v pravom jazdnom pruhu, vyskočil z vozidla a ušiel do lesného porastu, pri tomto útoku došlo aj k vzájomnému kontaktu oboch vozidiel, vozidlo poškodeného sa následne z nezistených príčin pohlo a prešlo do protismeru, kde zišlo z cesty a zastavilo v lesnom poraste, páchatelia na svojom vozidle pokračovali ďalej, následne sa na ceste otočili a rýchlou jazdou išli smerom na Jahodnú, kde na ostrej pravotočivej zákrute za km 12,5 s vozidlom zišli mimo cestu, kde havarovali a zostali v lesnom poraste, pričom C. W. z miesta ušiel a vo vozidle zostal iba zranený J. Q.,

t e d a

spoločným konaním bezprostredne smerujúcim k dokonaniu trestného činu v úmysle spáchať trestný čin sa pokúsil iného úmyselne usmrtiť s vopred uváženou pohnútkou,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. f), písm. j), písm. n) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Sociálnu poisťovňu pobočka Košice, Festivalové námestie č. 1, 041 84 Košice, IČO: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR podal dňa 10.06.2019 obžalobu na obvineného J. Q. pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 09.10.2019, 13.11.2019, 03.12.2019, 24.01.2020 súd vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe.

Za tým účelom súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a to výsluchom obžalovaného, svedkov navrhnutých procesnými stranami, znalcov, listinnými dôkazmi, vecným dôkazom, čím náležite zistil skutkový stav veci a dňa 24.01.2020 vyhlásil v predmetnej trestnej veci rozsudok.

Obžalovaný J. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, nepodieľal sa na žiadnej úkladnej vražde, žiadnu nepripravoval a na to, čo je písané v obžalobe bol zneužitý C. W., následne bol využitý ako svedok políciou - NAKou.

Uviedol, že poškodeného V. videl prvýkrát na hlavnom pojednávaní, vôbec ho nepozná, nemal žiadny dôvod usilovať o jeho život, nepozná svedka U., nikdy nebol vlastníkom zbrane, nikdy žiadnu zbraň nepoužil a nepáchal žiadne násilné trestné činy. Deň pred tým ako ho našli v aute išiel so známym na ryby, kde ho vyhladal W.. Prišiel za ním okolo druhej ráno a povedal, že mu treba stiahnuť auto z Košíc. Obžalovaný sadol k W. do auta, pričom šoféroval. W. sedel vzadu, pretože nechcel, aby obžalovaného s ním videli. Išli do Helcmanoviec do „garažu“, pretože si tam W. zabudol nejaké veci. Po ceste niekde pri „Folkmare“ W. povedal, že nemá kľúče od garáže a nech obžalovaný „páli na Košice, lebo W. mešká“. Po ceste na Košice mal obžalovaný zapnuté diaľkové svetlá, nevedel čo W. vzadu robí, pozeral sa na cestu. Pred nimi išlo auto, W. obžalovanému povedal, nech ho obehne, pričom sa podľa obžalovaného šofér toho auta zľakol a autá sa navzájom šuchli. Obžalovaný uviedol, že dostal balans, ktorý ledva vyrovnal, čo sa stalo s druhým autom nevedel uviesť. Obžalovaný zastavil asi po 150 metroch, W. začal na neho kričať, nech sa okamžite vráti. Obžalovaný sa s autom otočil, išiel naspäť, opäť prechádzal okolo auta s ktorým sa šuchli, na aute boli otvorené šoférove dvere, svietili mu svetlá, avšak obžalovaný nikoho nevidel. Vtedy na obžalovaného W. začal kričať a nadávať mu, že kvôli nemu bude mať problémy s policajtni a nech odtiaľ okamžite odíde. Po chvíli ako odtiaľ odišli počas jazdy W. obžalovaného odzadu napadol tak, že mu chytil tvár a zakryl mu rukami oči. Ďalej obžalovaný uviedol, že si pamätá iba na to, ako sa zobudil v havarovanom aute, mal veľké bolesti, nevedel sa pohnúť, celé auto bolo poliate

benzínom vrátane obžalovaného. Obžalovaný vpredu pri mieste, kde sedí spolujazdec videl pohodenú zbraň, podľa neho to nebola pištoľ, bola to väčšia zbraň, túto videl prvýkrát v živote. Kričal o pomoc, našli ho cyklisti a ďalej si pamätá iba to, že sa zobudil v nemocnici v izbe plnej policajtov. To už bol po operácii a policajti doňho začali hučať, že W. vie, že žije, že to tak nenechá a že keď obžalovaný chce, aby mi polícia pomohla, musí svedčiť proti W.. Obžalovanému sľubovali, že ho dajú do ochrany svedkov, že sa nestane nič ani jeho rodine, len musia dostať W.. Obžalovaný s týmto súhlasil, pretože mal strach. Podľa obžalovaného v nemocnici na izbe bol vyšetrovateľ T. a šesť alebo sedem ľudí z Národnej kriminálnej agentúry vrátane policajta J.. Následne s obžalovaným celý deň robili výpovede, ktoré potrebovali nahráť na kameru. Obžalovaný uviedol, že pri svojej výpovedi pokašľal odpoveď na otázku, kto bol objednávateľom vraždy, keď na túto otázku uviedol, že to nevie. Podľa obžalovaného vyšetrovateľ T. zagúľal očami, položil mu inú otázku ohľadne C. U., ktorého obžalovaný nepoznal a následne sa obžalovaný opravil, že by to mohol byť objednávateľ vraždy. Obžalovaný uviedol, že počas výpovede mu policajti stále zdôrazňovali, že musí uviesť, že bolo viacej pokusov o vraždu poškodeného, pri ktorých bol prítomný a že má hovoriť o motíve ako aj o tom kto si vraždu objednal, ale že to nemá hovoriť veľmi okato, aby to prešlo. Na to bola obžalovanému poskytnutá ochrana svedkov, v ktorej bol s celou rodinou do konca roku 2014. Počas tejto doby ho navštevoval vyšetrovateľ X. T.. Tento mu mal neustále opakovať, aby sa nebál, že mu bude poskytnutá ochrana a že z toho čo sa stalo obžalovaný „nič nebude mať“. Počas výpovede obžalovaného prostredníctvom telemostu mu vyšetrovateľ T. dal papiere s jeho predchádzajúcimi výpoveďami, pretože mu prízvukovali, nech nikdy nemení výpoveď. Z ochrany svedkov obžalovaný s družkou odišli koncom roka 2014, pretože družka obžalovaného to nevládala, nakoľko im policajti hovorili, že sa nikdy nestretnú s rodinami. Aj po tomto podľa obžalovaného chodili za ním operatívci, C. F. a Y. L., ktorí sa ho pýtali, či je všetko tak ako sa dohodli. V roku 2015 obžalovaný svedčil proti C. W. na súdnom pojednávaní, po čom tí istí operatívci prišli za ním povedali mu, že mu X. (vyšetrovateľ T.) ďakuje a že sa nemá báť, že všetko bude v poriadku. Obžalovaný ďalej žil normálnym životom, pričom pred Vianocami roku 2016 mu operatívca C. F. priniesol papiere, ktoré mal ísť obžalovaný podpísať k vyšetrovateľovi T., s ktorým sa mal dohodnúť čo bude ďalej. Obžalovaný uviedol, že bol nervózny, pretože mu vtedy zniesli obvinenie. Vyšetrovateľ T. mu povedal, že to treba iba papierovo dať do poriadku. Obžalovaný vtedy začínal byť chorý, povedal vyšetrovateľovi, že má zdravotné problémy, ten mu na to uviedol, že to nevádi, že kvôli nemu preruší konanie. Ďalej bol obžalovaný hospitalizovaný a neskôr v roku 2019 bol vzatý do väzby. Vyšetrovateľ T. mu povedal, že si mal prebrať zásielky a že nech sa nebojí, že to papierovo dajú do poriadku. Obžalovaný uviedol, že pri vzatí do väzby prišiel za ním prokurátor M., ktorý mu povedal, že hneď ako bude vypovedať bude z väzby prepustený. Do väzby za ním prišiel vyšetrovateľ T. v marci 2019, dal mu prečítať jeho starú výpoveď a povedal nech vypovedá svojimi slovami. Ďalej mu uviedol, že sa nemá báť maximálne, že dostane podmienku, s čím mal súhlasiť aj prokurátor, akurát ešte musia nechať vyhotoviť psychologický posudok. Neustále mu prízvukovali, že má vypovedať rovnaké skutočnosti a výpoveď nemá meniť. Po vykonaní psychologického posudku si obžalovaný podal žiadosť o prepustenie z väzby, opäť sa stretol s prokurátorom M., ktorý mu sľúbil, že keď mu vyšetrovateľ pošle papiere, že ho prepustí z väzby. Taktiež mu uviedol, že sa nemusí báť, avšak obžalovaný zistil, že na neho bola podaná obžaloba a vysvetlil si to tak, že bol použitý ako svedok proti C. W. a proti U. a potom ho odkopli. Záverom uviedol, že nikdy nemal vedomosti o žiadnej vražde ani o príprave vraždy, má čisté svedomie a celé to bola hra Národnej kriminálnej agentúry, aby dostali W. a U.. Následne obžalovaný využil právo dané mu Trestným poriadkom a k veci ďalej odmietol vypovedať.

Postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 14.03.2019 za prítomnosti svojho obhajcu uviedol, že s C. W. sa zoznámil niekedy na jeseň v roku 2012 a to tak, že sa mu dostalo do uší, že W. ho má dať dole kvôli rodine, teda kvôli synovi N., ktorého si osvojil vo vzťahu s bývalou družkou A. M.. S C. W. sa stretol u V. H.. Vysvetlil mu situáciu okolo maloletého N., W. uviedol, že nemá záujem tú situáciu akýmkoľvek spôsobom riešiť a opýtal sa obžalovaného, čo momentálne robí. Obžalovaný mu uviedol, že má spolu s bratom autoservis. Asi o dva - tri týždne mu oznámila V. H., že W. si vypýtal na obžalovaného telefónne číslo, pretože sa mu pokazilo auto. Toto auto W. priviezol do Šarišských Bohdanoviec, kde ho nechal v oprave. Tak sa podľa obžalovaného začal kolotoč s autami, keď W. jedno zobral a doniesol iné. Ďalej uviedol, že spolu s W. mali aj obchodné aktivity, ako predal ponožiek a alkoholu. Dovtedy si obžalovaný o W. myslel, že je normálny. W. sa obžalovaného pýtal na osobu V. I., keďže s ňou obžalovaný býval na rovnakej ulici. Niekoľkokrát obžalovaný W. odviezol do mesta, pričom

tento sedel stále vzadu za sedadlom spolujazdca. Odôvodnil to tým, aby ich spolu nevideli. Keď sa W. viackrát pýtal na V. I. obžalovaný chcel vedieť za akým účelom, na čo mu W. uviedol, že s ňou má nejaký rest. V jeden večer v zime obžalovaného W. oslovil, či by mu nešiel robiť šoféra ohľadom V.. Obžalovaný mu na to povedal, že nie, pretože pozná aj C. I., vyrastali spolu na ulici a nepotrebuje mať žiadne problémy. Podľa obžalovaného potom nastalo to, že V. I. išla za W. do Jakloviec na diskotéku s priateľkou Y. V., s tým že W. obžalovanému povedal, že V. má šťastie, že s niekým prišla, lebo keby prišla za ním sama, už by odtiaľ neodišla. Obžalovaný uviedol, že vtedy sa zľakol a uvedomil si, že to čo sa rozpráva o C. W. je pravda.

Inokedy sa ho C. W. spýtal či nevie o nejakých väčších peniazoch, že mu má obžalovaný dať tip a dostane z toho podiel, že W. to urobí a nebude s tým problém. Ďalej sa ho pýtal, či nepôjde niekde hodiť ručný granát. Vtedy sa obžalovaný zasmial, či to myslí vážne, že prečo jeho motá do takých vecí, že s tým nechce nič mať. Podľa obžalovaného bolo na W. vidieť, že mu nepasuje správanie obžalovaného, obžalovaný čakal od W. niečo zlé a začal sa ho báť. Skúšal sa pred ním zatajovať a W. neustále nosil ďalšie autá. Neskôr mu W. povedal, že ak obžalovaný príjme prácu, a to nosiť hotovosť mimo územia Slovenskej republiky, pričom išlo o hotovosť 200 až 300 tisíc Eur, tak z tohto by mal odmenu 5000 Eur. W. neuviedol odkiaľ mali byť tie peniaze, avšak k tomuto nikdy neprišlo. V roku 2013 W. obžalovanému uviedol, že sa má niesť milión Eur a že z toho mu dá stotisíc Eur. Obžalovaný si myslel, že W. z neho robí idiota.

V lete 2013 večer prišiel W. za obžalovaným povedal, že sa s ním potrebuje súrne rozprávať. Uviedol, že mu obžalovaný má robiť šoféra, pretože niekto bude mať problém a treba niekoho urobiť v zmysle zabiť. Obžalovaný uviedol, že ho to zaskočilo. W. mu všetko do detailov povedal, že ide o človeka, ktorý je späť s prírodou, že to má byť nejaký „druid“, že chodí oblečený v ľanových košeliach, že má dlhé vlasy. Nepovedal konkrétne meno. Obžalovaný sa zľakol, vedel, že to nie je žart, ale nevidel iné východisko, pretože sa W. bál ako osoby obvinenej z piatich vražd a prechovávanie zbraní. W. sa neustále obhajoval tým, že má plno známych policajtov a sudcov a že ho nikdy nezavrú. Keďže chcel ochrániť svoju rodinu súhlasil, že sa skutku zúčastní, pričom čiastočne o skutku povedal aj svojmu bratovi. Uviedol, že ide niekde s W. a keď sa nevráti, že W. ho má na svedomí. Obžalovaný sa skutok pokúšal zmariť tým, že napríklad zapadol s autom, alebo že si prestavil hodinky, aby človeka nestihli a alebo sa pokúšal W. od skutku odhovárať. V deň skutku ten človek dlho nechodil, preto sa pohli preč, ale potom ho videli ísť oproti. Obžalovaný W. povedal, aby to nechali tak, ale tento nechcel, povedal, aby sa obžalovaný otočil a skutok išli spáchať. Keď autom obiehal poškodeného V., W. obžalovanému povedal, nech sa naňho pritračí z boku, po čom W. spustil paľbu a po chvíli sa mu zasekol samopal. W. pri streľbe sedel za sedadlom spolujazdca a strieľal z pravého zadného okna samopalom, ktorý sa v aute neskôr našiel. Auto poškodeného vošlo do priekopy, obžalovaný vystúpil, W. zostal v aute, obžalovaný zistil, že poškodený v aute nie je, on sadol do auta, otočil sa a odišli z miesta preč. W. začal obžalovanému nadávať, obžalovaný sa bránil, že za to nemôže. Obžalovaný uviedol, že mal na hlave masku, aké sa nosia na halloween. Následne W. obžalovanému zozadu zakryl tvár a obžalovaný s autom následne havaroval. Prebral sa po niekoľkých hodinách, nevedel sa pohnúť, zistil, že má zlomenú nohu a všade po aute aj po tele obžalovaného bol rozliaty benzín. Vpredu pri spolujazdčovom sedadle uvidel samopal, W. v aute nebol. Keď sa zobudil v nemocnici na izbe po operácii, čakali tam už policajti z operatívy, tvrdili, že o všetkom vedia, že W. obžalovaného už nenechá na pokoji.

Obžalovaný uviedol, že podľa jeho vedomostí motívom plánovanej vraždy poškodeného bolo, že tomuto mali vrátiť väčšiu sumu peňazí asi 600 - 700 tisíc, pričom ak by sa tak nestalo poškodený mal začať rozprávať. Obžalovaný ďalej uviedol, že sa W. pýtal, kto o tom skutku vie a kto vie prečo to majú urobiť, W. mu na to odpovedal, že o tom vie C.. Podľa obžalovaného C. bola osoba, ktorú W. spomínal, C. mali byť autá, ktoré W. nosil do servisu, s C. chodil na dovolenku, na koncert. Obžalovaný vybavil C. hudbu do posilňovne.

Obžalovaný ďalej uviedol, že automobil, ktorý bol použitý pri skutku bolo modré BMW X5, ktoré doniesol do autoservisu W. a bolo prestriekané na čierne odleповacou plastickou farbou. Z automobilu sa vybrali airbagy z toho dôvodu, aby sa po havárii dalo pokračovať v jazde. Pri nehode však airbag na volante vystrelil. Obžalovaný uviedol, že zbraň mal pri sebe W., táto zbraň mala tlmič a strieľala potichu. W. túto zbraň skúšal v nejakej garáži pri Gelnici, pričom strieľal do nejakých dosiek. Podľa obžalovaného to, že bol po nehode poliaty benzínom svedčí o tom, že sa ho chcel W. zbaviť. Čo sa týka finančnej hotovosti 3000 Eur, ktoré boli zaistené obžalovaný uviedol, že to bola pôžička od T. M. na dokončenie bytu. Čo sa

týka stôp nájdených pri ohliadke miesta činu, obžalovaný uviedol, že zapalovať mal pri sebe z dôvodu, keby bolo treba zapáliť auto a nájdený nožik bol taktiež jeho. V závere svojej výpovede obžalovaný uviedol, že svoju vinu priznáva, úprimne ľutuje toho čo urobil, pričom uviedol, že nemal iné východisko, pretože sa obával o svoj život a život svojej rodiny.

K prečítanej výpovedi z prípravného konania obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že takto vypovedal iba preto, že vyšetrovateľ stále trval na tom, aby sa obžalovaný držal toho na čom sa dohodli a že potom dodržia aj oni svoj sľub, že trestné stíhanie bude zastavené.

Poškodený Y. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že 9. augusta 2013 sa zobudil ráno asi o 03.30 h a asi o 03.50 h v mieste svojho bydliska nastúpil do auta a smeroval do práce. Vychádzal z Gelnice smerom na Košice do US Steelu, keď prechádzal cez Jahodnú, cez serpentíny všimol si v spätnom zrkadle ako za ním ide auto s rozsvietenými diaľkovými svetlami, ktoré ho osľoňovalo v spätných zrkadlách. Spomalil a toto auto ho dobehlo a obiehalo ho z ľavej strany. Svedok spomalil a keď ho auto obiehalo, pozrel sa doľava, videl vodiča, otočil pohľad späť na cestu a v tej chvíli počul zvuk podobný prskavkám. Inštinktívne pribrzdil, pričom auto ho predbehlo. Keďže bol v šoku, pridal plyn a narazil rohom svojho auta do rohu automobilu pred ním a vznikla kolízia. Svedok opäť pridal, znovu sa dostal pred predmetný a automobil, pričom toto auto znovu pridalo a opäť sa dostalo pred automobil svedka. Vtedy svedok šliapol na brzdu, otvoril dvere a vyskočil z auta na cestu. Vedľa cesty neboli zvodidlá, preto sa pustil behom dolu svahom. Keď sa otočil videl, že jeho auto, keďže má automatickú prevodovku sa samé pohlo ďalej. Asi po 50 metroch svedok zastal, otočil sa a kontroloval cestu čo sa tam deje. Videl, že pri jeho aute sa otáča druhé auto, bolo počuť ako to auto zrýchľuje, pričom pískali pneumatiky. Auto sa vracalo smerom na Košickú Belú. Svedok sa vrátil k svojmu autu, zobral si z neho batoh, v ktorom nosí veci do práce a doklady. Keďže bolo šero, vtedy ešte nevidel, že sa na auto strieľalo, myslel si, že bol niekto opitý a nezvládol riadenie. Neskôr zistil, že z pery mu tečie krv, čo prikladal tomu, že pri behu dolu kopcom si peru zranil na krikoch. Potom vyšiel do lesa nad cestu asi 10 metrov a sadol si tam. Zatelefonoval kamarátovi, že mal autonehodu, tento preňho prišiel asi o 30 minút a odviezol ho domov. Po ceste svedok zistil, že rana na pere mu veľmi krváca, doma sa prezliekol do čistých vecí a spolu s kamarátom išli do nemocnice do Krompách. Pri tom ako sa doma prezliekal zistil, že má ešte ranu na ľavom svale v oblasti srdca. Aj to prikladal tomu, že niekde spadol a že mu to spôsobil konár. V nemocnici mu rany zašili a zatelefonoval mu bývalý majiteľ automobilu s ktorým mal nehodu, uviedol, že ho kontaktovala polícia a inštruoval ho, že keď bude ošetrovaný má ísť na políciu do Gelnice. Keď tam svedok prišiel bol tam už vyšetrovateľ, ktorý sa ho pýtal čo sa stalo, následne ho odviezli na Národnú kriminálnu agentúru do Košíc k jeho vypočutiu. Na otázky procesných strán svedok uviedol, že v tom čase jazdil automobilom Ford Galaxy červenej farby. Automobil, ktorý ho obiehal označil ako BMW X5 alebo X6 tmavosivej alebo čiernej farby. Uviedol, že C. W. nepozná, to meno pozná iba z novin. C. U. pozná od detstva, vyrastali na jednej ulici, mali kamarátsky vzťah. Obžalovaného v čase skutku nepoznal. Ďalej svedok uviedol, že keď sa pozrel doľava na BMW, ktoré ho obiehalo, všimol si iba šoféra, ktorý sa vtedy otočil k nemu, avšak tvár mu nevidel, pretože tento mal na tvári ako keby masku.

Svedok uviedol, že nevie, že by v tom čase mal s niekým nejaký konflikt, je však pravdou, že spolu s C. U. v tom čase robili jeden obchod a peniaze z tohto obchodu v sume 400 tisíc Eur mal svedok uložené u C. U.. Tiež je pravdou, že tie peniaze vtedy od U. pýtal späť, tento mu ich mal vrátiť v sobotu, deň po tom čo sa stala nehoda. Peniaze mu U. nevrátil do dnešného dňa.

Svedok taktiež uviedol, že má rád prírodu, chodí na turistiku, v tom čase nosieval ľanové košeľe a dlhé vlasy. To, že sa naňho malo strieľať sa svedok dozvedel až od polície a že za skutkom má stáť U. sa dozvedel, keď čítal zápisnicu.

Svedok C. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného nepozná. Pozná ho druhý krát v živote, pričom prvýkrát to bolo na pojednávaní proti obžalovanému C. W.. Ďalej svedok uviedol, že jeho trestná vec, ktorá súvisí s prejednávanej trestnou vecou obžalovaného Q. je momentálne v štádiu prípravného konania. Trestné konanie bolo viackrát prerušené a znovu začaté. Vec vyšetruje Národná kriminálna agentúra Východ.

Svedok uviedol, že poškodeného V. pozná, pričom je to jeho priateľ. K obžalovanému Q. sa nevedel vyjadriť ani kladne ani záporne, pretože ho nepozná. Nevie, či skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchal alebo nie. Svedok odmietol, že by si predmetný skutok u niekoho objednal, nemal na to dôvod. Peniaze preňho nikdy dôvodom neboli. Svedok ďalej uviedol k tomu, že obžalovaný vypovedal, že si myslí, že svedok o skutku vedel, alebo že to celé riadil v konaní vedenom proti svedkovi takže tomu neverí a ani to nie je pravda. Ako dôkaz o tom svedok uviedol, že keď sa v jeho trestnej veci rozhodovalo, či bude

vzatý do väzby ako objednávateľ predmetného trestného činu, tak Špecializovaný trestný súd ho do väzby nechal, prokurátor proti takémuto rozhodnutiu podal sťažnosť na Najvyšší súd SR a presne v tom období sa stalo to, že vyšetrovateľ T., ktorý predmetnú vec vyšetroval omylom poslal e-mail svedkovej advokátke J.X., v ktorom bola príprava svedka Q.. V tejto príprave boli tak otázky ako aj odpovede. Tento dôkaz bol predložený na Najvyšší súd SR, keď sa rozhodovalo o sťažnosti proti nevzatiu do väzby. Ďalej svedok využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať, nakoľko je v súvisiacej trestnej veci v procesnom postavení obvineného.

Svedok T. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná asi od roku 2013, keď tento žil v spoločnej domácnosti s jeho dcérou. V minulosti obžalovanému požičal finančnú hotovosť. Bolo to v roku 2013 a išlo o sumu 3000 Eur. Táto suma bola určená na stavebné práce spojené s úpravou bytu, finančné prostriedky obžalovaný svedkovi vrátil.

Svedkyňa V. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej syn, pričom od roku 2006 vlastní ich rodina autoservis v areáli družstva. V auguste 2013 jej telefonoval syn X., aby prišla do Šarišských Bohdanoviec, nakoľko jej syn J. havaroval. Túto informáciu sa dozvedeli od lekára v nemocnici a počul už aj správy v rádiu. Synovi zbalila hygienické potreby a odišla za ním do novej nemocnice. Keď vystúpila z auta, dvaja policajti v civile jej povedali, že za synom J. nemôže ísť, nakoľko ho potrebujú vypočuť. Nakoniec ju za synom pustili do nemocničnej izby, keď ho videla rozplakala sa, videla, že je „oťapený“. Lekár, ktorý syna operoval jej povedal, že syn má v nohe železnú skrutku a že sa nesmie postaviť na nohu. Zazvonil jej telefón a priateľka, s ktorou žil jej syn jej povedala, aby prišla domov, nakoľko tam prišli policajti so psami. Prišla do Šarišských Bohdanoviec, policajtom, ktorí chceli vojsť do garáže povedala, že nemá kľúče od dverí, preto títo počkali na syna, ktorý im dvere otvoril. Polícia prehliadku ukončila v noci s tým, že nič nenašli a odchádzajú. Na druhý deň, keď syna navštívila v nemocnici sa tento vyzývavo pozrel a vyčítal jej, že ho včera neprišla navštíviť. Keď mu povedala, že za ním bola, pohádali sa. Deň pred nehodou za ňou prišiel C. W. a pýtal sa na jej syna J., chcel vedieť, kde tento je. Svedkyňa mu povedala, že syn nie je doma, že išiel chytať ryby na Ružinú. Polícia za svedkyňou chodila informovať ju, čo je so synom. Tento jej aj telefonoval, pričom jej hovorili, že nech sa nebojí, že všetko bude v poriadku. Neskôr jej policajti povedali, že jej syn bude chránený svedok s tým, že za ním príde aj družka s deťmi. Po tomto jej asi dvakrát do týždňa polícia nosila od syna listy, na ktoré odpovedala. Svedkyňa uviedla, že osoby menom Y. V. ani C. U. nepozná. C. W. videla asi dva, trikrát, keď si prišiel dať opraviť auto. O tom, že synovi bolo vznesené obvinenie sa tento so svedkyňou baviť nechcel.

Svedok pplk. Mgr. X. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že trestná vec obvineného J. Q. mu bola pridelená ako vyšetrovateľovi NAKA exozitúra Východ, pričom vec bola vylúčená z trestnej veci obvinených C. U. a C. W.. V pôvodnej veci mal J. Q. dočasne odložené vznesenie obvinenia a vypovedal v nej v procesnom postavení svedka. Pre urýchlenie konania bola trestná vec C. W. vylúčená na samostatné konanie a bolo v nej už aj súdom právoplatne rozhodnuté. Následne na pokyn prokurátora bolo vznesené obvinenie J. Q.. Tento v pôvodnej veci vystupoval ako spolupracujúci svedok, ktorý sa významnou mierou podieľal na objasnení závažnej trestnej činnosti.

Svedok uviedol, že nebol prítomný pri prvotných úkonoch po streľbe a pri havarovanom automobile. Nevykonával ani prvotný výsluch J. Q., ten si len prečítal. Vzhľadom na výpoveď Q. požiadaval o súhlas na odloženie vznesenia obvinenia.

Na základe výpovede J. Q. boli vykonávané ďalšie procesné úkony, ktoré potvrdzovali jeho výpoveď. Vykonala sa prehliadka garáže, kde mala byť skúšaná zbraň, pričom sa našli strely v doskách, ktoré korešpondovali s použitou zbraňou. O týchto skutočnostiach sa polícia nemala odkiaľ dozvedieť, iba z výpovede J. Q.. Tento taktiež vypovedal, že pri jednom neúspešnom pokuse zapadli automobilom a pri následnej obhliadke miesta tam boli nájdené stopy, ktoré to potvrdzovali.

Svedok uviedol, že žiadnym spôsobom neusmerňoval pracovníkov operatívny, akým spôsobom majú postupovať voči J. Q.. Čo sa týka odloženia vznesenia obvinenia, svedok vysvetlil obžalovanému, že keďže tento spolupracuje a pomáha polícii pri vyšetrovaní závažnej trestnej činnosti, trestný poriadok umožňuje takejto osobe dočasne odložiť vznesenie obvinenia s tým, že ak bude aj naďalej spolupracovať môžu byť použité aj iné benefity. Svedok poprel, že by obžalovanému niekedy povedal, že z toho „nič nebude mať“. Svedok však uviedol, že ak by to trestný poriadok umožňoval zvažoval by navrhnúť v prípade obžalovaného podmienené zastavenie trestného stíhania, čo však vzhľadom na právnu kvalifikáciu nebolo možné.

Svedok potvrdil, že o možných benefitoch sa s obžalovaným rozprával viackrát, vymenoval mu všetky do úvahy prichádzajúce, avšak nikdy mu nesľuboval zastavenie trestného stíhania alebo podmienené

zastavenie trestného stíhania. Pri neformálnych rozhovoroch mu obžalovaný povedal, že on nemá problém aj hneď vziať si tašky a nastúpiť do výkonu trestu. Podľa svedka mu obžalovaný nikdy nevyčítal, že by nedodržel nejaký postup, ktorý mu sľúbil.

Na otázky obhajcu svedok uviedol, že ak si dobre pamätá, tak obžalovaného prvýkrát videl, keď ho vypočúval ako svedka, keď mal odložené vznesenie obvinenia a bola mu poskytovaná ochrana zo strany polície. V tomto prípade obžalovaný požiadal zo zdravotných dôvodov o určenie nového termínu výsluchu, čo sa aj stalo. Prokurátor vydal pokyn na vznesenie obvinenia obžalovanému na podnet svedka, pretože benefity, ktoré umožňuje trestný poriadok sa dajú použiť iba vo vzťahu k osobe, ktorá je obvinená. Že sa to stalo po tri a pol roku bolo preto, lebo tak svedok vyhodnotil situáciu. Vo vylúčenej trestnej veci C. U. stále prebieha vyšetrovanie. V poslednom období, keď boli problémy s účasťou obžalovaného Q. na výsluchoch, mal svedok pocit, že tento mu neverí ohľadom benefítov a v jednom prípade žiadal, aby bol pri výsluchu prítomný aj prokurátor ÚŠP GP SR, tento termín výsluchu bol aj určený, mal sa vykonať v Pezinku, avšak zo strany obžalovaného bolo doručené potvrdenie o práceneschopnosti. Podľa svedka, v prípade normálnej spolupráce mohol zostať obžalovaný až do hlavného pojednávania na slobode, avšak pre jeho správanie bol svedok nútený iniciovať väzobné stíhanie. Podľa svedka, obžalovaný nebol nadšený, že mu bolo vznesené obvinenie, ale to, že k tomu príde mu svedok jasne uviedol už pred tým.

Motív trestnej činnosti podľa svedka mal byť ten, že poškodený mal mať uložené peniaze u C. U., chcel si z týchto peňazí vybrať väčšiu sumu a aby k tomu neprišlo, mal byť zlikvidovaný.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že pri výsluchu obžalovaného postupoval z podkladov, ktoré mal k dispozícii, pričom obžalovaného nikdy nepripravoval na to, akým spôsobom má vypovedať. Obhajkyni JUDr. S. svedok zasielal veľa zápisníc o výsluchu prostredníctvom mailu, pričom sa nikdy nestalo, že by jej poslal nejaký výsluch obžalovaného, ktorý by bol pripravený dopredu. Pripustil však, že niekedy v zápisniciach môžu zostať pomocné poznámky vyšetrovateľa z výsluchu z predchádzajúcej trestnej veci, ktoré neboli vymazané.

Na otázky senátu svedok uviedol, že na začiatku mali informácie iba o tom, že došlo k streľbe, pričom poškodený ani nevedel, že sa naňho strieľalo a že v havarovanom aute je muž v bezvedomí. Až keď bol obžalovaný schopný vypovedať, dopodrobna opísal celý dej skutku, to ako za ním W. začal chodiť, ako sa W. bál, ako sa snažil niekoľkokrát zmariť tento skutok, až potom získali ucelený obraz, ako sa skutok stal a z tohto dôvodu boli obžalovanému ponúkané už spomínané benefity. Svedok sám od seba obvinenému benefity nesľuboval, vždy to konzultoval s prokurátorom. Uviedol, že do úvahy pripadá dohoda o vine a treste, ako aj možnosť, že v prípade podania obžaloby bude navrhované mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, pričom zákon umožňuje v takomto prípade znížiť spodnú hranicu trestnej sadzby na osem rokov. Tieto skutočnosti s obžalovaným rozoberali aj za prítomnosti jeho vtedajšieho obhajcu. Svedok uviedol, že pri rozhovore s obžalovaným mu určite povedal, že v ideálnom prípade môže dostať najnižší trest odňatia slobody vo výmere osem rokov.

Svedok uviedol, že s obžalovaným nie sú v kamarátskom vzťahu a nikdy si netykali. Nevylučuje, že sa obžalovaného pýtal, ako sa má jeho rodina a to zo slušnosti, keďže bol pod policajnou ochranou, vylúčil však, že by pri výsluchu cez telemost dával obžalovanému k nahliadnutiu zápisnice o výsluchu alebo, že by mu hovoril, že má vypovedať presne tak, ako už vypovedal. V žiadnom prípade obžalovanému netvrdil, že bude mať všetko zastavené.

Svedok mjr. T. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná iba z úkonov, ktoré v predmetnej veci vykonával. Predmetná trestná vec mu nebola pridelená ako vyšetrovateľovi, ale keďže bolo potrebné vykonať množstvo úkonov, ako jeden z vyšetrovateľov sa na tom podieľal. Bol vyslaný do nemocnice vypočuť obžalovaného, pričom na tento úkon išiel spolu s kolegom L.. Úkon sa mal vykonať na videokameru. Na detaily výsluchu si už svedok nepamätal, ale uviedol, že mu obžalovaný v nemocnici vypovedal spontánne a odpovedal aj na otázky. Okrem tohto úkonu svedok vykonával aj prehliadku garáže, v ktorej boli zaistené drevá, do ktorých bola vykonaná skúšobná streľba so samopalom. Svedok uviedol, že danú trestnú vec nevyšetroval, nekomunikoval s prokurátorom, takže ani nemohol obžalovanému čokoľvek sľubovať.

Na otázky obhajcu svedok uviedol, že na výsluch obžalovaného bol vyslaný niekým z nadriadených. Pred výsluchom sa zoznámil s prípadom, aby vedel, na čo sa má pri výsluchu zamerať. Pri výsluchu v

nemocnici bol okrem svedka prítomný kolega L. a zrejme aj radoví policajti, ktorí obžalovaného strážili. Svedok nevyhlásil, že sa v rámci prípravy na výsluch o trestnej veci rozprával s vyšetrovateľom T.. Svedok uviedol, že obžalovaného v nemocnici vypočúval, nebol s ním však za prítomnosti žiadnych viacerých osôb, ako to obžalovaný tvrdí.

Svedok mjr. Ing. C. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď v predmetný deň prišiel do práce, ako prvú vec videl videozáznam z výsluchu obžalovaného. Následne dostal operatívne úlohy, a to zabezpečiť kamerové záznamy z miesta bydliska obžalovaného a mali sa postarať o jeho krátkodobú ochranu. Postupne sa robili preverky výpovede obžalovaného, ktorý označil miesto, kde mali čakať poškodeného, bolo to niekde pri ceste, ďalej hľadali časti vozidla, na ktorom obžalovaný havaroval. Robila sa preverka v garáži, kde boli dosky, na ktorých mal W. skúšať samopal. Všetky tieto informácie mali od obžalovaného. Tieto miesta sa preverovali iba na základe jeho výpovede. Následne svedok zabezpečoval prevoz obžalovaného do dlhodobej ochrany ako chráneného svedka. Svedok pripustil, že sa s obžalovaným rozprával o tom, že ako spolupracujúci svedok môže mať nejaké úľavy, avšak zo svojho postavenia mu nemohol nič sľúbiť. Vylúčil, že obžalovanému niekedy povedal, že z toho nič nebude mať, že bude beztrestný. Taktiež za jeho prítomnosti nikto obžalovanému beztrestnosť nesľuboval a svedok si nespomínal, že by sám obžalovaný uviedol, že by mu niekto iný z polície sľuboval beztrestnosť. S obžalovaným si tykali, boli spolu veľmi často. Počas ochrany obžalovanému poskytovali aj služby spojené s bežným životom.

Svedok uviedol, že v rozhodnom čase bol na dovolenke v Maďarsku, z ktorej ho zamestnávateľ nemohol odvolať, do práce ho povolali až keď prišiel na Slovensko. Vtedy už bol výsluch obžalovaného nahratý na kamere. Z tohto dôvodu, nemohol byť s obžalovaným pred týmto výsluchom, ako to obžalovaný tvrdí. To, že za celou trestnou vecou môže byť C. W. vedeli výlučne od obžalovaného. Svedok však nevyhlásil, že v tom čase mohli o tom existovať aj operatívne informácie.

Svedok mjr. PhDr. Y. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy v auguste 2013, asi o 7.30 hod. dostal od svojich nadriadených príkaz, aby išiel smerom na Spišskú Novú Ves, niekde v okolí Jahodnej. Po príchode na miesto mu policajti okresného a krajského riaditeľstva PZ vysvetlili, že spočiatku to dokumentovali ako dopravnú nehodu, avšak rýchla zdravotná pomoc brala vodiča, ktorý bol v aute a v tomto sa nachádzal aj samopal a niekoľko evidenčných čísel. Neskôr sa presunul na ďalšie vozidlo, o ktorom zistili, že s tým má súvis. Preverovali majiteľov vozidiel. Neskôr išli do nemocnice za vodičom, ktorý zostal zakliesnený vo vozidle, bol tam s vyšetrovateľom T. a obsluhoval kameru. Vtedy už zrejme vedeli, že ide o niečo vážne a súvisí to s W.. Svedok uviedol, že poškodený bol vo vážnom stave, ako aj to, že považuje za bežné použiť pri výsluchu kameru. Obžalovaný s nimi riadne komunikoval, mal obavy z možnej pomsty od W., preto ho strážili príslušníci polície. Svedok uviedol, že pokiaľ si spomína, bola to nemocničná rohová izba s oknom, obžalovaný ležal na posteli, rukou sa vedel chytiť visiaceho držadla, posúvať sa, obžalovaný vypovedal a vyšetrovateľ si to zapisoval. Svedok vykonával dielčie úlohy, ktoré dostali od vyšetrovateľa a súviseli s pobytom obžalovaného v ochrane svedkov. Pomáhali mu sťahovať sa, komunikovali s jeho rodinou.

Svedok uviedol, že počas výsluchu nehovoril obžalovanému, akým spôsobom má vypovedať a v jeho prítomnosti to obžalovanému nehovoril ani nikto iný. Keďže ako operatívca svedok nevie obžalovanému zabezpečiť žiadne benefity, s obžalovaným sa o tomto nebavil.

Na otázky obhajcu svedok uviedol, že počas toho, ako bol obžalovaný v ochrane svedkov si s ním svedok tykal. Stretával sa s ním často, vždy keď to situácia vyžadovala.

Svedkyňa E. Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je družkou obžalovaného, ktorého pozná z minulosti, pričom intenzívnejšie sa začali stretávať v roku 2018. Uviedla, že o predmetnej trestnej veci sa s obžalovaným v minulosti rozprávala. Zdôveril sa jej, že bol nútený krivo vypovedať policajtm, ktorí ho k tomu prinútili. Uviedol, že sa zobudil po havárii v lese, mal silné bolesti, v nemocnici mu hneď vykonali operáciu zlomeniny, keď sa zobudil po operácii, mal silné bolesti a bol pod silnými liekmi. Hneď po zobudení vedľa neho stáli policajti a začali naňho kričať, že bude obvinený za vraždu. On nevedel, o akej vražde rozprávajú. Taktiež uviedol, že do ochrany svedkov sa dostal, ani nevie ako. Keď sa vrátil z ochrany svedkov domov uviedol, že si nikto nevie predstaviť, čo to spravilo s jeho psychikou, že bol z toho úplne mimo, čo od neho policajti chcú. Keď s ním svedkyňa začala žiť, chodili za obžalovaným policajti aj domov. Keď prišiel dovnútra domu po rozhovore s policajtm bol nervózny, na otázku svedkyne, čo mu je povedal, že už nechce tak rozprávať, ako mu oni kážu. Tiež jej uviedol, že keď v nemocnici natáčali výpoveď na video, asi trikrát to pretáčali späť, kým výpoveď nebola tak, ako ju oni chceli. Keď ho brali do

nemocnice, policajti mu nedovolili zavolať rodine ani advokátovi. Keď s obžalovaným žili spolu, párkrát boli za ním policajti doma a raz svedkyňa počula, ako mu vraveli, aby vypovedal tak, ako sa dohodli, aby nemenil výpoveď. Obžalovaný jej povedal, že by v živote nešiel s nikým do auta, keby vedel, že ide urobiť niekomu zle. Na záver svedkyňa uviedla, že obžalovaný je dobrý človek a dobrý otec, má silnú citovú väzbu so svojou dcérou a má veľmi rád zvieratá. Taktiež uviedla, že C. W. pozná z detstva, tohto sa všetci báli a nikto mu nepovedal nie.

Ing. R. E. - znalec KEÚ PZ Košice, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistická balistika sa na hlavnom pojednávaní v plnej miere odvolal na písomne podaný znalecký posudok a z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal závery znaleckého posudku číslo 2693/2013 vrátane jeho doplnku (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku znalec uviedol, že predmet číslo 5 (stopa č. 25) je nedovolené upravený československý samopal vz. 61 (Škorpión) ručná krátká palná samočinná zbraň kaliber 7,65 milimetrov brovning bez identifikačných údajov.

Ďalej znalec uviedol, že predmet číslo 24 (stopa č. 24) je deformovaná poškodená celoplášťová strela kaliber 7,65 milimetrov brovning, ktorá pred vystrelením zo zbrane tvorila súčasť pištoľového náboja. Strela bola vystrelená z ručnej krátkej palnej zbrane samopalu vz. 61 predmetu číslo 5 (stopa č. 25).

Podľa znalca predmet číslo 2 (stopa č. 16) je nábojnica, ktorá pred vystrelením zo zbrane predmetu číslo 5 tvorila súčasť pištoľového náboja značky SB (sellier a bellot) kaliber 7,65 milimetrov brovning.

Podľa znalca predmet číslo 7 (stopa č. 32) je tlmič hluku výstrelu a výšľahu plameňa, je to zakázaný doplnok zbrane a pri streľbe bol použitý v kombinácii s predloženou zbraňou - predmet číslo 5.

Ďalej znalec uviedol, že defekt - poškodenie, diera na predloženej košeli (predmet č. 49) v jej prednej časti bol spôsobený s veľkou pravdepodobnosťou celoplášťovou pištoľovou strelou s oloveným jadrom kaliber strely 7,65 milimetrov brovning.

V doplnku znaleckého posudku znalec uviedol, že v zmysle platného zákona o strelných zbraniach a strelive číslo 190/2013 Z. z. predložené náboje predmety číslo 67, 70, 91, 92 a 124 sú strelivom. Uvedené náboje môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu a trvalý vývoz.

Znalec tak tiež uviedol, že diery v dopravnej značke označenej ako predmet číslo 115 boli spôsobené pravdepodobne je prestrelením dvoma vystrelenými strelami.

Podľa znalca v dvoch drevených doskách predmet číslo 138 a 139 boli zaistené dve strely a v doske 140 bol zistený strelný kanál, teda priestrel. Strela vybratá z dosky predmet číslo 139 bola vystrelená z ručnej krátkej palnej zbrane samopalu vz. 61 predmet číslo 5.

Na otázky obhajcu na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že je zamestnaný na KEÚ PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, odvetvie kriminalistická balistika. V tomto zamestnaní pôsobí od roku 2013 ako expert v príprave. Jeho školiteľom bol práve znalec Ing. R., ktorý vypracoval predmetný znalecký posudok. K rovnakým číslam označujúcim viaceré znalecké posudky znalec uviedol, že ak je žiadosť o vypracovanie znaleckých posudkov smerovaná na ústav, t.j. na KEÚ PZ a v tejto žiadosti je požiadavka na vypracovanie znaleckých posudkov vo viacerých odvetviach, tak z tohto dôvodu môžu mať znalecké posudky rovnaké čísla.

Ing. E.U. - znalec KEÚ PZ Bratislava odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvie kriminalistická a súdna chémia sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu odvolal na písomne podaný znalecký posudok. Z tohto dôvodu predseda senátu prečítal závery posudku číslo 11743/2013 KEÚ PZ Bratislava (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku znalec uviedol, že na špeciálnom terčíku so stopami z vnútornej strany rámu zadných pravých dverí OMV BMW X5M evidenčné číslo XEXXXXX, Česká republika (predmet číslo 19 - chemická stopa číslo 50) bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín s pozitívnym výsledkom.

Na špeciálnych terčíkoch so stopami z vnútornej strany rámu zo zadných ľavých dverí toho istého motorového vozidla bola zistená prítomnosť povýstrelových splodín s pozitívnym výsledkom.

Chemické zloženie povýstrelových splodín detegovaných na špeciálnych terčíkoch so stopami z vnútornej strany rámu zadných pravých dverí a z vnútornej strany rámu zo zadných ľavých dverí vyššie uvedeného motorového vozidla a z okolia vstrelového otvoru (predmet číslo 49) je zhodné s chemickým zložením povýstrelových splodín zistených na špeciálnych terčíkoch so stopami z mosadznej nábojnice značky SB (sellier a bellot) kaliber 7,65 milimetrov brovning (predmet číslo 2 - balistická stopa číslo 16) a

z hlavne nedovolené upravenej krátkej strelenej palnej samočinnej zbrane československého samopalu vz. 61 (Škorpion) kaliber 7,65 milimetrov brovning (predmet číslo 5 - vecná stopa číslo 25).

Ostatné zabezpečené stopy boli podľa znalca z pohľadu znaleckého skúmania z odvetvia kriminalistického a súdnej chémie negatívne.

Znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo, MUDr. U. V. sa na hlavom pojednávaní v plnom rozsahu odvolala na závery písomne podaného znaleckého posudku, ktoré z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

Znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že poškodený Y. V. utrpel povrchové strelné poranenia - postrely - dva na prednej ploche hrudníka vľavo, ďalšie na dolnej pere a na pravom líci.

Popísané poranenia boli spôsobené tangenciálnym účinkom viacerých striel - najmenej dvoch.

Vzhľadom na fakt, že išlo o pozdĺžny dotykový účinok striel na povrch tela poškodeného je ťažké hovoriť o intenzite útoku, avšak podľa názoru znalkyne poškodeného zasiahli dve až tri strely z guľovej zbrane. Útok bol vedený na oblasť hlavy a hrudníka, v ktorých častiach sú uložené viaceré životne dôležité orgány a v prípade ich poranenia mohlo dôjsť k vážnemu poškodeniu zdravia, až k ohrozeniu života poškodeného.

V danom prípade podľa znalkyne nemá zranenie za následok poškodenie ďalších orgánov dôležitých pre život.

Znalkyňa nepredpokladá, že poranenia, ktoré utrpel poškodený, budú mať trvalé následky. Poranenie dolnej pery by po jeho vyhojení prípadne mohlo spôsobiť ľahkú deformáciu pery.

Zranenia poškodeného si vyžadovali lekárske ošetrenie, ktoré bolo poškodenému poskytnuté. Obvyklý spôsob života poškodeného bol v prípade hojenia rán bez komplikácií sťažený po dobu vyliečenia poranení cca 10-14 dní.

Podľa znalkyne mimo vyššie popisovaných strelných poranení poškodený neutrpel počas spáchania skutku žiadne iné poranenia.

Na otázky obhajcu na hlavnom pojednávaní znalkyňa uviedla, že prehliadku tela poškodeného vykonala na polícii. Taktiež uviedla, že tangenciálne strelné poranenia nie sú také časté, ale za jej štyridsaťročnej praxe sa s nimi viackrát stretla. Pripomenula, že aj na košeli poškodeného v mieste najväčšieho poranenia sa našiel oter strely, ako aj na tele poškodeného. Strela bola ľahko deformovaná s jedným výbežkom, ktorú skutočnosť konzultovala so znalcom balistikom Ing. R.. Táto deformácia strely vysvetlila prerušené poškodenie na tele poškodeného pod ľavou kľúčnou kosťou, keďže strela pri svojej dráhe rotuje.

RNDr. R.X., znalkyňa KÚ PZ Košice, odbor Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie Kriminalistická biológia

a genetická analýza sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu odvolala na písomne podané znalecké posudky a z tohto dôvodu predseda senátu prečítal závery týchto posudkov (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku č. ČVS:PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2693 znalkyňa uviedla, že na predložených predmetoch skúmania č. 1, 4, 10, 12, 13, 16, 26, 27, 28, 30 - vatových tyčinkách, č. 3 - maske, č. 9 - bunde, č. 21 - noži, č. 29 - sterovej tyčinke, č. 44 - tričku, č. 45 - nohaviciach, č. 47 - nečistotách spod nechtov označených ster spod nechtov pravej ruky podozrivého J. Q. a ster spod nechtov ľavej ruky podozrivého J. Q. a č. 49 - košeli bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi.

DNA profil ľudskej krvi zaistenej z predložených predmetov skúmania označených č. 1, 4, 10, 12, 13, 16 - vatových tyčienok, číslo 3 - masky, číslo 9 - bundy, č. 21 - noža, č. 44 - trička, č. 45 - nohavíc, č. 47 - nečistôt spod nechtov označených ako ster spod nechtov pravej a ľavej ruky podozrivého J. Q., ako aj DNA profil bližšie nešpecifikovaných biologických materiálov zaistených z predložených predmetov skúmania označených č. 3 - masky a č. 9 - bundy, sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej J. Q., XX.XX.XXXX. DNA analýzou teda bolo dokázané, že pôvodcom všetkých vyššie uvedených stôp bola osoba, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený J. Q., XX.XX.XXXX, XXXXXX/XXXX V., bydlisko V., V.. XXX/XX.

Podľa znalkyne DNA profil ľudskej krvi zaistenej z predložených predmetov skúmania označených ako č. 26, 27, 28, 30 - vatových tyčienok, č. 29 - sterovej tyčinky, č. 49 - košele, ako aj DNA profil bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného z predloženého predmetu skúmania označeného č. 24 - strely, sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej Y. V., XX.XX.XXXX, XXXXXX/XXXX J., bydlisko J., Z.. XXX/X. DNA analýzou teda bolo dokázané, že

pôvodcom všetkých vyššie uvedených stôp bola osoba od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený Y. V., XX.XX.XXXX.

Z výsledkov DNA analýzy podľa znalkyne vyplýva, že DNA profil biologických materiálov zaistených z predložených predmetov skúmania označených č.5 - samopal a č. 15 - útržku látky, pochádza od jednej a tej istej osoby mužského pohlavia, avšak osoby, od ktorých boli zaistené porovnávacie vzorky bukálnych výterov, označené J. Q. a Y. V. sú jednoznačne vylúčené ako možní pôvodcovia vyššie uvedenej biologickej stopy.

DNA profil zistený DNA analýzou bližšie nešpecifikovaných biologických materiálov zaistených z predložených predmetov skúmania označených č. 5 - samopal a č. 15 - útržku látky, bol vložený do príslušnej kategórie národnej DNA databázy. V indexe DNA profilov podozrivých obvinených a právoplatne odsúdených osôb bola zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej C. W., XXXXXX/XXXX, ktorá bola predložená na skúmanie s Uznesením zo dňa 26.04.2005, ktoré vydalo KRPZ odbor Všeobecnej kriminality, oddelenie vyšetrovania Košice. DNA analýzou teda bolo dokázané, že pôvodcom vyššie uvedených biologických stôp bola osoba, od ktorej bol odobratý porovnávací materiál označený C. W., XXXXXX/XXXX.

V znaleckom posudku znalkyňa ďalej uviedla, že z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že DNA profil bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu zaisteného predmetu skúmania označeného č. 23 - osušky, pochádza od osoby mužského pohlavia, avšak osoby, od ktorých boli zaistené porovnávacie vzorky bukálnych výterov označené J. Q., Y. V. a C. W. sú jednoznačne vylúčené ako možní pôvodcovia vyššie uvedenej stopy.

Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál zaistený z predloženého predmetu skúmania označeného č. 7 - tľmiča, pochádza najmenej od dvoch osôb. DNA profil uvedenej zmiešanej stopy bol tvorený kombináciou majoritného DNA profilu osoby C. W., XXXXXX/XXXX a minoritným DNA profilom nevhodným na interpretáciu. Z uvedeného dôvodu teda podľa znalkyne nie je možné vylúčiť osobu, od ktorej bola odobratá porovnávacia vzorka bukálneho výteru označená C. W., ako prispievateľa do uvedenej zmiešanej biologickej stopy.

Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že bližšie nešpecifikované biologické materiály zaistené z predloženého predmetu skúmania označeného č. 11 - airbagu, pochádzajú najmenej od dvoch osôb. DNA profily uvedených zmiešaných stôp boli tvorené kombináciou majoritného DNA profilu osoby J. Q. a minoritným DNA profilom nevhodným na interpretáciu. Podľa znalkyne teda z uvedeného dôvodu nie je možné vylúčiť osobu, od ktorej bola odobratá porovnávacia vzorka bukálneho výteru označená J. Q., ako prispievateľa do uvedených zmiešaných biologických stôp.

Vo svojom ďalšom znaleckom posudku ČVS: PPZ-KEU-KE-EXP-2013/2995 znalkyňa uviedla, že na predložených predmetoch skúmania č. 52, 53, 54, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 78b, 93, 94, 98, 108, 109, 110, 111, 112 a 113 - vatových tyčinkách, č. 56 - plastovej súčiastke, č. 57 - útržkoch látky, č. 61 - airbagu, č. 76 - zapaľovačoch a útržku papiera,

č. 77 - bandaske, č. 78 - bandaske, č.88 - opierke hlavy, č. 96 - zápalkovej škatuľke a č. 122 - páre topánok, bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi.

DNA profil ľudskej krvi zaistenej z preložených predmetov skúmania vatových tyčiniek, plastovej súčiastky, útržkov látky, airbagu, zapaľovačov a útržku mapy, bandasky, opierky hlavy, zápalkovej škatuľky, páru topánok, ako aj DNA profil bližšie nešpecifikovaných biologických materiálov zaistených z predložených predmetov skúmania zapaľovača, bandasky, zápalkovej škatuľky a vatových tyčiniek sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej J. Q., XX.XX.XXXX. Podľa znalkyne bolo teda DNA analýzou dokázané, že pôvodcom všetkých vyššie uvedených biologických stôp bola osoba, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený ako J. Q., XX.XX.XXXX.

DNA profil ľudskej krvi zaistenej z predložených predmetov skúmania č. 108, 109, 110, 111, 112 a 113 - vatových tyčiniek, ako aj DNA profil bližšie nešpecifikovaných biologických materiálov zaistených z predložených predmetov skúmania č. 119 a 120 - vatových tyčiniek sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej Y. V., takže podľa znalkyne bolo DNA analýzou dokázané, že pôvodcom všetkých vyššie uvedených biologických stôp bola osoba, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený ako Y. V., XX.XX.XXXX.

DNA profil bližšie nešpecifikovaných biologických materiálov zaistených z predložených predmetov skúmania č. 79 - vatovej tyčinky a č. 136 - rukavice sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej C. W., XXXXXX/XXXX.

Podľa znalkyne bolo teda DNA analýzou dokázané, že pôvodcom obidvoch vyššie uvedených biologických stôp bola osoba, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál označený C. W..

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku, boli na hlavnom pojednávaní prečítané rozhodujúce listinné dôkazy, ktoré boli výsledkom neodkladných úkonov vykonaných orgánmi činnými v trestnom konaní v deň spáchania skutku:

- zápisnica o obhliadke miesta činu zo dňa 09.08.2013 spolu s fotodokumentáciou z č.I. 269-381,
  - zápisnica o obhliadke miesta činu zo dňa 09.08.2013 spolu s fotodokumentáciou z č.I. 395- 505.
- Uvedené zápisnice o obhliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou poskytujú zreteľný obraz, kde, za akých okolností, a akým spôsobom boli zadovážené vecné, biologické, balistické, chemické, pachové a iné stopy, ktoré vo svojich znaleckých posudkoch vyhodnocovali príslušní znalci, ako je to uvedené na inom mieste tohto rozsudku.
- správy o povesti na obžalovaného č.I. 1382-1383
  - hodnotenie riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica na obžalovaného č.I. 1770
  - odpis registra trestov č.I. 1772
  - Európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz na C. W..I. 1685-1741.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil časť pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. BB-4T/14/2015, konkrétne č.I. 312, na ktorom sa nachádza úvod výsluchu obžalovaného Q. v procesnom postavení svedka.

Postupom podľa § 270 ods.1 Trestného poriadku bol procesným stranám predložený vecný dôkaz, a to maska zaistená kriminalistickým technikom na mieste činu, t. j. predmet skúmania č. 3, uvedený v znaleckom posudku RNDr. R.X., znalkyne z odboru Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie odvetvia Kriminalistickej biológie a genetickej analýzy.

Vyhodnotenie skutkových zistení

Na základe vykonaného dokazovania, súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a dospel pritom k nasledovným záverom.

Na základe takto vykonaného dokazovania, mal súd bez všetkých pochybností preukázané, že obžalovaný sa dňa 09.08.2013 v čase okolo 04.20 hod. spoločným konaním s už právoplatne odsúdeným C. W. po vzájomnej dohode na základe predchádzajúcej objednávky od inej doposiaľ neustálenej osoby pokúsili usmrtiť poškodeného Y. V., a to tak, že na štátnej ceste E547 na odcudzenom motorovom vozidle značky BMW X5 čiernej farby, ktoré šoféroval obžalovaný, dostihli osobné motorové vozidlo Ford Galaxy červenej farby, ktoré riadil poškodený a vtedy C. W. sediaci na pravom zadnom sedadle vystrelil dávku zo samopalú vzor 61s namontovaným tlmičom hluku smerom na poškodeného, ktorého zasiahol do hrude a hlavy, čím mu spôsobil povrchové strelné poranenia, pričom pri rýchlej jazde z miesta činu obžalovaný s C. W. havarovali, zostali s automobilom v lesnom poraste, pričom C. W. z miesta ušiel a vo vozidle zostal iba zranený obžalovaný.

Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje niekoľko nespochybniteľných dôkazov. Vo svojej výpovedi v procesnom postavení obvineného zo dňa 14.03.2019 detailne popísal jednak okolnosti, za ktorých sa zoznámil s C. W., ale hlavne okolnosti, za ktorých sa pred samotným skutkom dvakrát neúspešne pokúsili usmrtiť poškodeného a následne popísal priebeh skutku, ktorý je mu kladený za vinu. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že predmetná výpoveď z prípravného konania bola vykonaná procesne bezchybným spôsobom za prítomnosti jeho obhajcu.

Priebeh samotného útoku (nebezpečná jazda automobilu BMW X5, stret automobilov, zvuk sprevádzajúci vystrelené dávky zo samopalú) vo svojej výpovedi potvrdzuje aj poškodený V..

Podstatnými dôkazmi, ktoré jednoznačne podporujú výpoveď obžalovaného z prípravného konania sú však podľa názoru súdu forenzné dôkazy zabezpečené na mieste činu. V tomto smere súd poukazuje na závery znaleckého posudku z odboru Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie odvetvia Kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, v ktorom znalkyňa bez všetkých pochybností určila, že na viacerých predložených predmetoch skúmania zabezpečených pri obhliadke miesta činu sa nachádza DNA profil ľudskej krvi, ktorý sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky vokálneho výteru obžalovaného. Takýmto spôsobom bola vyhodnotená aj stopa, ktorá bola zaistená z vnútornej strany

masky, pričom táto bola zaistená ako vecný dôkaz v automobile BMW X5, v ktorom obžalovaný spolu s C. W. havarovali.

Priebehu skutku, tak ako ho opísal obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní nasvedčujú aj znalecké posudky z odboru Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie odvetvia Kriminalistickej balistiky a znaleckého posudku z odboru Prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz odvetvia Kriminalistickej a súdnej chémie.

Znalkyňa MUDr. U. V. (odbor Zdravotníctvo a farmácia odvetvie Súdne lekárstvo) vo svojom znaleckom posudku detailne popísala zranenia, ktoré pri predmetnom skutku utrpel poškodený.

Ohľadne dôkazov získaných v prípravnom konaní dáva súd do pozornosti, že viaceré dôkazy zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní (napr. projektily zabezpečené z dosky z garáže v Helcmanovciach alebo miesto, na ktorom obžalovaný spolu s C. W. zapadli automobilom pri jednom z predchádzajúcich pokusov o vraždu poškodeného) by nebolo možné identifikovať a preskúmať bez toho, aby sám obžalovaný o týchto dôkazoch neupovedomil orgány činné v trestnom konaní.

Obrana obžalovaného

Obranu obžalovaného možno zhrnúť do nasledovných okruhov:

- v predmetnú noc za ním prišiel C. W. na miesto, kde chytal ryby, požiadal ho, aby mu išiel robiť vodiča, pričom obžalovaný nevedel, kam ídú a čo má C. W. v úmysle vykonať.

Tento spôsob obrany obžalovaného, ktorú zvolil až pri výpovedi na hlavnom pojednávaní vyhodnotil súd, ako snahu obžalovaného vyhnúť sa trestnému postihu za predmetný skutok. Pri svojej výpovedi v prípravnom konaní obžalovaný obširne vysvetlil okolnosti, za akých sa s C. W. spoznal, dokonca uvádzal aj spoločné podnikateľské aktivity s touto osobou. Taktiež opísal aj okolnosti, za akých súhlasil so svojou účasťou na odstránení človeka, ktorého mu C. W. opísal a uviedol mu aj skutočnosť, prečo musí byť tento človek odstránený (pre peniaze). Z týchto skutočností (iba fyzický opis osoby poškodeného v zmysle jeho postavy a štýlu obliekania) je zrejmé, že C. W. poškodeného osobne nepoznal, nemal s ním žiadny osobný spor, z čoho jednoznačne vyplýva, že predmetný skutok bol vykonaný na objednávku. Prijatiu takéhoto skutkového záveru nebráni ani okolnosť, že za túto objednávku doposiaľ nebol nikto právoplatne uznaný vinným a potrestaným.

Na vnútornej strane masky bola nájdená DNA stopa forenzne vyhodnotená tak, že pochádza od obžalovaného. Skutočnosť, že obžalovaný mal pri predmetnom skutku na tvári natiahnutú masku dokazuje, že vedel, čo sa v predmetnú noc bude diať, čo v plnej miere vyvracia túto časť jeho obhajoby.

- Podľa obhajoby v predmetnej trestnej veci (BB-3T/16/2019) nie je možné použiť forenzné dôkazy získané orgánmi činnými v trestnom konaní v čase, keď bol obžalovaný v procesnom postavení svedka, nakoľko ide o dôkazy „z inej trestnej veci“.

Podľa názoru súdu, nie je možné prisvedčiť tvrdeniu obhajoby o dôkazoch „z inej trestnej veci“. Pojem „trestná vec“ nie je možné zamieňať s pojmom „spisová značka“. Pokiaľ „trestnú vec“ charakterizujú najmä skutkové okolnosti a z nich vyplývajúca osoba páchatela, či možná právna kvalifikácia, „spisová značka“ je formálnym označením spisového materiálu týkajúceho sa konkrétnej „trestnej veci“. Vplyvom rôznych okolností môžu orgány činné v trestnom konaní ako aj súd z trestnej veci vylúčiť konanie o niektorom z trestných činov alebo proti niektorému z obvinených zo spoločného konania (§ 21 ods. 1 Trestného poriadku) a viesť ju ďalej pod inou spisovou značkou, čo sa v predmetnej trestnej veci aj stalo. Z hľadiska skutkových zistení však v žiadnom prípade nemožno hovoriť o „inej trestnej veci“.

Je pravdou, že počas hlavného pojednávania boli vykonané dôkazy, ktoré boli vyšetrovacími úkonmi realizované pod spisovou značkou ČVS: PPZ-737/NKA-PZ-VY-2013 (znalecké posudky), pričom obžalovaný mal v tom čase procesné postavenie svedka, teda zo svojej pozície nemohol prostredníctvom obhajoby dozerať na vykonanie takéhoto dôkazu. Avšak stopy, ktoré boli znaleckými posudkami vyhodnocované, boli získané pri obhliadke miesta činu, ku ktorej došlo dňa 09. a 10.08.2013, pričom obžalovanému bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia až dňa 12.08.2013. Nakoľko zabezpečenie stôp počas obhliadky miesta činu je nutné považovať za neodkladný a neopakovateľný úkon a znalecké posudky boli vypracované na podklade takto zabezpečených stôp, považuje súd vykonanie týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní za súladné so zákonom.

- Podľa obžalovaného, bola jeho prvá výpoveď ešte v procesnom postavení svedka orgánmi činnými v trestnom konaní vykonaná hneď po skutku a tesne po tom, čo sa prebudil z narkózy po operácii úrazu, ktorý utrpel pri predmetnom skutku.

K tomuto je podľa súdu potrebné uviesť, že ku skutku, a teda aj k zraneniu obžalovaného došlo dňa 09.08.2013. Ako vyplýva z pripojeného spisu BB-4T 29/2015, prvá výpoveď obžalovaného po skutku v procesnom postavení svedka bola vykonaná dňa 11. 8. 2013. Pred samotnou výpoveďou, ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu, sám obžalovaný na otázku vyšetrovateľa uviedol, že síce má bolesti, ale cíti sa schopný podať svedeckú výpoveď. Z tej istej zápisnice vyplýva aj skutočnosť, že vyšetrovateľ pred výsluchom kontaktoval ošetrojúceho lekára MUDr. L., ktorý mu potvrdil, že obžalovaný je schopný výsluchu a neužíva lieky, ktoré by mohli ovplyvniť jeho schopnosť vypovedať. Keďže išlo o výpoveď v procesnom postavení svedka, samotný jej obsah je v teraz rozhodovanej trestnej veci nepoužiteľný a súd naň neprihliadal. Predmetnú časť výpovede obžalovaného v procesnom postavení svedka súd oboznámil na hlavnom pojednávaní výlučne z dôvodu preskúmania obhajobných tvrdení obžalovaného.

- Obžalovaný tvrdí, že pri svojej výpovedi zo dňa 14.03.2019 vypovedal tak, ako vypovedal iba z toho dôvodu, že mu orgány činné v trestnom konaní (vyšetrovatelia ako aj operatívci) povedali, ako má vypovedať, a taktiež mu uviedli, že ak tak učiní, tak z predmetného skutku „nič nebude mať“.

Toto tvrdenie obžalovaného bolo jednoznačne vyvrátené výpoveďami svedkov, ktorých obžalovaný označil ako osoby, ktoré mu v prípade, že bude vypovedať tak, ako to oni chcú sľúbili „bezrestnosť“. Obžalovanému bolo opatrením prokurátora ÚŠP GP SR podľa § 205 ods. 1 Trestného poriadku dňa 12.08.2013 dočasne odložené vznesenie obvinenia, pretože sa významnou mierou podieľal na objasnení obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu pokusu. Pokiaľ ide o samotnú spoluprácu páchatel'a s orgánmi činnými v trestnom konaní je nutné zdôrazniť, že aktuálna (a ani vtedy platná) právna úprava nezaručuje páchatel'ovi trestného činu v okamihu, kedy ponúka a poskytuje spoluprácu, ani po celý čas po vlastnom priznaní žiadnu záruku, že mu štátny orgán sľúbené výhody aj skutočne poskytne. Rovnako treba poukázať na skutočnosť, že ak sa takýto páchatel' trestnej činnosti k tejto činnosti dobrovoľne prizná, môže výraznou mierou zhoršiť svoje procesné postavenie, pretože tieto informácie môžu byť proti nemu kedykoľvek zo strany štátu použité, a to aj bez jeho vedomia. Podstatou inštitútu dočasného odloženia vznesenia obvinenia je, že ide o formálnu dohodu medzi páchatel'om činu a štátom, podľa ktorej za poskytnutie dôkazne relevantných informácií, ktorými dôjde k usvedčeniu iných spolupáchateľ'ov a k posilneniu dôkaznej pozície obžaloby sa spolupracujúcemu páchatel'ovi poskytne výhoda dočasnej bezrestnosti, na ktorú by inak nemal nárok. Následkom dočasného vznesenia obvinenia v prípravnom konaní je, že u podozrivého sa mení jeho procesné postavenie, a teda z podozrivého sa stane svedok. V okamihu, keď dôjde k naplneniu účelu spolupráce, a teda k objasneniu trestného činu, resp. k zisteniu jeho páchatel'a, pominú dôvody na dočasné odloženie vznesenia obvinenia, na základe čoho takto spolupracujúcej osobe, ktorá bola v procesnom postavení svedka bude následne v zmysle ustanovenia § 205 ods. 3 Trestného poriadku podľa ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie.

Žiadny z vykonaných dôkazov nepreukázal, že by orgány činné v trestnom konaní obžalovanému za poskytnutú výpoveď sľubovali „bezrestnosť“. Napokon takýto postup by bol v rozpore so znením príslušných ustanovení Trestného poriadku (podmienečné zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného § 218 Trestného poriadku, zastavenie trestného stíhania § 215 ods. 3 Trestného poriadku). Pri trestnom čine úkladnej vraždy umožňuje Trestný poriadok osobe, ktorá sa významnou mierou podieľala na objasnení tohto trestného činu a na zistení jeho páchatel'a iba dočasne odložiť uznesenie obvinenia na nevyhnutnú dobu alebo prerušiť jej trestné stíhanie.

Čo sa týka výpovedí matky, resp. družky obžalovaného, tieto na hlavnom pojednávaní uvádzali skutočnosti, ktoré sa iba sprostredkované dozvedeli od obžalovaného.

Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní v danom čase nemohli mať vedomosti o priebehu skutku so všetkými podrobnosťami (ktoré sa neskôr potvrdili forenzným dokazovaním) z iného zdroja iba od obžalovaného, preto je vylúčené aby tieto orgány inštruovali obžalovaného ako má vypovedať.

Napokon v tomto smere súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 772/2016 zo dňa 27. októbra 2016, podľa ktorého priznanie obvineného k spáchaniu skutku zaprotokolované v zápisnici o jeho výsluchu, ak z neho nie je nepochybne jasné, že ide o vyhlásenie podľa § 216 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, je použiteľné pre všetky štádiá trestného konania, a to bez ohľadu na to, ako obvinený pri výsluchu subjektívne svoje vyjadrenia chápal (súd opätovne poukazuje na fakt, že výpoveď obžalovaného dňa 14.03.2019 bola v prípravnom konaní vykonaná procesne bezchybným spôsobom a za prítomnosti obhajcu).

- Podľa obhajoby súd v priebehu hlavného pojednávania vyvíjal neprípustnú nadprácu tým, že predvolal, ako svedkov na hlavné pojednávanie vyšetrovateľov a príslušníkov operatív, ktorí boli zainteresovaní v prípravnom konaní do vyšetrovania predmetnej trestnej veci.

V tomto smere súd poukazuje na ustanovenie § 2 ods.11 veta prvá Trestného poriadku, podľa ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi. Aj pri tejto námietke obhajoby však súd musí poukázať na skutočnosť, že vzhľadom k výpovedi obžalovaného v prípravnom konaní nebolo potrebné v danom štádiu konania vykonávať dôkazy namietané na hlavnom pojednávaní obhajobou. Predmetní svedkovia boli na hlavnom pojednávaní vypočutí výlučne kvôli spôsobu obrany obžalovaného, ktorú si zvolil až na začiatku hlavného pojednávania.

Čo sa týka návrhov na doplnenie dokazovania zo strany prokurátora, ako aj obhajoby, o týchto súd rozhodoval podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku, a teda odmietol vykonať navrhované dôkazy. Čo sa týka čítania listinných dôkazov uvedených v bode 5 obžaloby, ako to navrhoval prokurátor, k tomuto súd uvádza, že z citovaného bodu obžaloby boli prečítané všetky relevantné listinné dôkazy. Čítanie výpovede zástupkyne poškodenej organizácie súd odmietol a to z dôvodu, ktorý je uvedený na inom mieste tohto rozsudku. Čo sa týka prečítania zápisnice o výsluchu svedka J. Q. zo dňa 11.08.2013 súd z časti tomuto návrhu prokurátora vyhovel.

Ohľadne výsluchu neznámych cyklistov, ktorí mali ako prví nájsť zraneného obžalovaného, súd uvádza, že po uplynutí viac ako 7 rokov odo dňa skutku je prakticky nemožné stotožniť tieto osoby, z ktorého dôvodu je návrh na vykonanie takéhoto dôkazu nevykonateľný. Návrh obhajoby na výsluch svedka M. V., ktorý je uvedený v zápisnici o výsluchu svedka J. Q. zo dňa 11.08.2013 súd odmietol, nakoľko je toho názoru, že tento dôkaz nie je rozhodujúci a dôležitý na objasnenie skutkových, či iných okolností, resp. tieto skutočnosti boli zistené inými skôr vykonanými dôkazmi (oboznámená časť zápisnice o výsluchu svedka J. Q. zo dňa 11.08.2013). Z rovnakých dôvodov súd odmietol aj vykonanie dôkazov pribatím do konania znalca z odboru Súdne lekárstvo odvetvie Psychiatria, resp. znalca z odboru Súdne lekárstvo odvetvie oftalmológia.

Právna kvalifikácia

Trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného úmyselne usmrť s vopred uváženou pohnútkou, pričom sa takáto osoba potresce odňatím slobody na 20 až 25 rokov.

Pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 20 Trestného zákona (spolupáchatel'), ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia) zodpovedá každý z nich, akoby trestný čin spáchal sám.

Na rozdiel od vraždy (§ 145 Trestného zákona) pri úkladnej vražde pôjde o prípady zložitejšie na prípravu vyžadujúce si určitý predchádzajúci plán a koordináciu v čase, priestore i prostriedkoch. Takýto postup páchatel'a musí vždy smerovať k cieľu usmrtiť obeť za každú cenu, ako následok predchádzajúcej prípravy, či už ako akt pomsty, nenávisť, žiarlivosti alebo zisťnosti. Pri úkladnej vražde musí úmysel obsahovať vopred uváženú pohnútku, ktorou sa rozumie sformulované rozhodnutie usmrtiť iného, ktoré pretrváva počas dlhšieho časového obdobia pred usmrtením človeka. Aby mohlo ísť o uvážené

rozhodnutie, musí byť aspoň čiastočne spracované rozumovou zložkou vôle páchatel'a. O pokuse vraždy možno hovoriť len v prípade, keď páchatel' vedel, že svojim konaním môže spôsobiť smrť poškodeného a pre prípad, že ju spôsobí bol s tým uzrozmeneý, pričom konkrétne prevedenie tohto konania musí mať jednoznačnú súvislosť s možnosťou smrti, ktorá je bežne rozpoznateľná pre páchatel'a a ktorá je relatívne pravdepodobná. Pri trestnom čine vraždy úmysel páchatel'a, čo aj nepriamy (eventuálny) musí smerovať k usmrteniu človeka. Ak by páchatel' konal v úmysle ohroziť alebo poškodiť iný záujem chránený Trestným zákonom (napr. ľudské zdravie), pričom jeho konanie by malo za následok smrť človeka, no vo vzťahu k tomuto následku by nebol daný úmysel, nebol by páchatel' trestne zodpovedný za vraždu. Pri trestnom čine vraždy, teda vôle páchatel'a, či už vo forme chcenia alebo uzrozmeneia musí smerovať aj k následku, ktorým je smrť iného človeka, pričom vzťah páchatel'a k tomuto následku musí byť aktívny. Vzhľadom k tomu, že trestný čin vraždy sa od trestných činov ublíženia na zdraví s následkom smrti odlišuje práve formou zavinenia, je veľmi dôležité zistiť páchatel'ov subjektívny vzťah práve k spôsobenému smrteľnému následku. Preto v prípadoch, kedy páchatel' popiera úmysel usmrtiť svoju obeť, napr. poukazom na to, že nemá k tomu žiaden motív, je nutné otázku jeho zavinenia vyvodiť nepriamo z okolnosti trestného činu objektívnej povahy, konkrétne z okolností, za akých k útoku došlo, čo útoku predchádzalo, ako bol útok zrealizovaný, akým predmetom páchatel' útočil.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že o vraždu poškodeného sa s C. W. pokúsili už dvakrát pred spáchaním tohto skutku. Obžalovaný mal pri páchaní trestného činu svoju úlohu, a to v tomto prípade šoférovať auto, z ktorého C. W. strieľal na poškodeného, a tým sa podieľal na pokuse zavraždenia poškodeného. K tomu, že nedošlo k dokonaniu trestného činu sa obžalovaný nepričinil. Obžalovaný tak musel byť pri najmenšom uzrozmeneý s tým, že svojim konaním môže porušenie záujmu chráneného zákonom spôsobiť a vedieť o ňom. Tým je u neho naplnené úmyselné zavinenie, a teda subjektívna stránka trestného činu úkladnej vraždy.

Čo sa týka objektívnej podmienky spoločného konania, táto podľa ustálenej súdnej praxe môže spočívať v tom, že:

- každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu,
- každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním naplnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní,
- spolupáchatelia vykonávajú určitú činnosť, ktorá až ako celok tvorí konanie požadované skutkovou podstatou trestného činu.

Úmysel u spolupáchatel'ov sa musí vzťahovať nielen na znaky trestného činu, ale aj na spáchanie trestného činu spoločným konaním. Dohoda o spolupáchatel'stve nemusí byť výslovná, stačí konkludentný prejav, avšak spolupáchatelia si musia byť vedomí možnosti, že konanie ostatných spolupáchatel'ov v spojení s ich vlastným konaním smeruje k spáchaniu trestného činu a boli s tým pre tento prípad uzrozmeneí.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona.

Dôkazy k osobe obžalovaného

Znalkyňa z odboru Psychológia, Klinická psychológia detí a Klinická psychológia dospelých PhDr. Y. F. sa na hlavom pojednávaní v plnom rozsahu odvolala na závery písomne podaného znaleckého posudku, ktoré z tohto dôvodu predseda senátu na hlavnom pojednávaní prečítal (§ 268 ods. 2 Trestného poriadku).

V znaleckom posudku znalkyňa uviedla, že aktuálny výkon obžalovaného v oblasti intelektových schopností je v pásme priemeru s populačnou normou. Pamäťové schopnosti zodpovedajú intelektovým schopnostiam. Kontakt s realitou je dobre zachovaný, ale menej precízne vníma jednotlivé detaily, čo môže viesť k unáhleným alebo chybným rozhodnutiam a správaniu s prvkami impulzivitu.

U osobnosti obžalovaného nebola zistená patológia. Tento sa dokáže emocionálne angažovať, má široké spektrum záujmov, je podnikavý, dobrodružný, má rád akcie a výzvy. Obžalovaný má tendenciu vyhýbať sa emocionálnym situáciám alebo emócie spracováva sporadicky na racionálnej úrovni, čím

ale dochádza k skresľovaniu skutočného významu a dopadu prežívaných situácií. Správanie je u neho prevažne determinované interpersonálnymi vzťahmi. Prípadné nekonvenčné správanie obžalovaného môže súvisieť s kompenzačným preceňovaním vlastnej hodnoty a svojich schopností, kde nie je vždy realistický. Žiadne agresívne tendencie a hostilné postoje sa u obžalovaného nejavia v porovnaní s normou, ako zvýraznené, len sú sčasti nevedomované.

Podľa znalkyne, ak sa u obžalovaného nepreukáže vlastný zisťný motív vo vzťahu k poškodenému je z psychologického hľadiska najpravdepodobnejší motív činu strach obžalovaného z C. W..

Agresívne tendencie a antisociálne postoje nie sú v osobnosti obžalovaného zvýraznené, tento dokáže v záťažových situáciách anticipovať následky vlastných rozhodnutí, prežívať pocity strachu a viny, ktoré majú u neho brzdiaci účinok na prípadné spoločensky neakceptovateľné správanie.

Čo sa týka pravdepodobnej prognózy resocializácie a rizika recidívy znalkyňa uviedla, že z hľadiska symptomatických faktorov nebola u obžalovaného zistená dominantná forma delikvencie v kriminálnej anamnéze, záľuba v agresívnom konaní, provokovanie, hľadanie zámienok, čo sú priaznivé faktory. Ako rizikový faktor možno označiť len gradáciu trestnej činnosti a stupňovanie brutality, kde však podľa znalkyne treba zohľadniť, že nejde o faktory v súlade s osobnosťou obžalovaného, ale o situačne motivované správanie.

Na otázky obhajcu znalkyňa uviedla, že vyšetrenie obžalovaného trvalo tri až štyri hodiny, čo je dostatočný čas na vyhotovenie znaleckého posudku. Čo sa týka testov, s obžalovaným vykonala intelligenčný test, štandardné progresívne matice, projektívne kresebné techniky, dotazník agresivity, test sémantického výberu, Rorschachov test, hand test ako projektívnu techniku, MMPI-2, achromantický asociačný experiment.

Takzvané skóre lži je jedna z položiek, ktoré by boli u obžalovaného preukázateľné, avšak v uznesení vyšetrovateľa na to otázka nebola. Z materiálov, ktoré mala znalkyňa pri sebe na hlavnom pojednávaní uviedla, že tendencia javiť sa v pozitívnom svetle je u obžalovaného mierne zvýšená. Je to vedomá tendencia prezentovať pozitívny sebaobraz. Podľa znalkyne, ak nie sú nájdené patologické nálezy, potom vedomé klamstvo je vždy výsledkom nejakého motívu, ktorý by mal byť zisťiteľný. Teda jedinec sa môže rozhodnúť, či povie pravdu, tak ako ju vnímal alebo nie, a to je vec založená viac na dôkazoch, ako na výsledkoch psychologického vyšetrenia.

Zo správy o povesti Miestneho úradu mestskej časti Košice - Západ mal súd preukázané, že proti obžalovanému nebolo začaté priestupkové konanie, pričom o rodinných, majetkových pomeroch a správaní sa obžalovaného v mieste bydliska nemajú žiadne vedomosti.

Z hodnotenia obžalovaného z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica mal súd preukázané, že správanie obžalovaného voči príslušníkom ZVJS je na požadovanej úrovni, príkazy a pokyny príslušníkov plní, pri kontakte s ostatnými obvinenými dodržiava zásady slušného správania, a taktiež dodržiava zásady osobnej a kolektívnej hygieny. Obžalovaný disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený.

Uložený trest

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu obžalovaného, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostaných členov spoločnosti). Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Za trestný čin podľa § 144 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku je možné uložiť trest odňatia slobody na 20 až 25 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa ods. 3 písm. b) toho istého ustanovenia, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 8 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 15 rokov.

Pri úvahách o treste pre obžalovaného súd vychádzal zo skutočnosti, že uňho vzhliadol tri poľahčujúce okolnosti, a to, že spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a že až do hlavného pojednávania napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že „spiritus rector“ predmetnej trestnej činnosti bol C. W.. Súd nemal dôvod neveriť obžalovanému, že tento vzhľadom na minulosť C. W. mal obavy o seba a svojich blízkych, z ktorého dôvodu sa bál odporovať C. W. v priamej konfrontácii a súhlasil s vykonaním predmetného skutku.

Taktiež je pravdou, že bez účinnej pomoci obžalovaného orgánom činným v trestnom konaní by tieto iba s veľkými obtiažami stotožnili C. W. ako spolupáchatel'a predmetnej trestnej činnosti. Tieto skutočnosti viedli súd k tomu, že v prípade obžalovaného dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a obžalovanému za použitia § 39 ods.1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona mimoriadne znížil trest odňatia slobody.

V zmysle ustálenej súdnej praxe je zrejmé, že mimoriadne zníženie trestu je relatívne ojedinelý a nie pravidelný postup súdu. Tento postup nemôže odôvodniť iba bežne sa vyskytujúce skutočnosti ani presvedčenie súdu, že trest uložený v medziach zákonnej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a príliš prísny. Takýto postup nemôže odôvodniť ani samotné priznanie trestného činu, ľútosť nad jeho spáchaním, prípadne náhrada spôsobenej škody, či vedenie riadneho života a podobne. Okolnosťami prípadu z hľadiska postupu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona sa rozumejú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posudzovanie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a možnosti nápravy páchatel'a. Hodnotenie spoločenskej nebezpečnosti a možnosti nápravy páchatel'a vzájomne úzko súvisia, pretože skutočnosti ovplyvňujúce možnosť nápravy budú prevažne zahrnuté tiež do okruhu okolností rozhodujúcich pre stanovenie stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť.

V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa aktívne snažil najskôr vyhnúť sa spáchaniu skutku, a keďže súd považuje jeho výpoveď v procesnom postavení obvineného z prípravného konania za vierohodnú, nemá dôvod neveriť aj tvrdeniam obžalovaného, ktoré vypovedajú v jeho prospech. Tieto skutočnosti dokresľuje aj fakt, že obžalovaný sa od začiatku spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní cítil byť ohrozený a sám sa žiadal zaradiť do programu na ochranu svedkov.

Po takomto zhodnotení významu a váhy okolností prípadu a spolu s nimi všetkých ďalších skutočností rozhodných pre výmeru trestu pri rešpektovaní účelu trestu dospel súd k záveru, že u obžalovaného bude účel trestu splnený uložením trestu odňatia slobody vo výmere 15 rokov. Vzhľadom na mieru účasti C. W. na predmetnom skutku, pričom tomuto bolo uložený trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, by bolo podľa názoru súdu uloženie trestu pre obžalovaného na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby neprímerane prísne a v rozpore so zásadou individualizácie trestu.

Vzhľadom na hore uvedené má súd za to, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, napriek tomu, že sa tento dopustil obzvlášť závažného zločinu v štádiu pokusu a mal by byť teda podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavy na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obligatórne uložil aj ochranný dohľad na 18 mesiacov.

Keďže o nároku Sociálnej poisťovne pobočka Košice už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní tunajšieho súdu BB-4T 29/2015 v spojení s rozsudkom NS SR zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 2To 14/2015, podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. spoločným konaním bezprostredne smerujúcim k dokonaniu trestného činu v úmysle spáchať trestný čin sa pokúsil iného úmyselne usmrtiť s vopred uváženou pohnútkou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 (pätnástich) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.